කාම ජාතකය

තවද තිුභුවතාධිපති සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවතාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි එක් බුාහ්මණයෙකු අරහයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්

සැවැත්නුවර වාසීවූ එක් බුාහ්මණයෙක් කුඹුරක් එලිකරන්ටයයි වල්කොටමි ගොස් වල්කෙටීය. සර්වඥයන් වහන්සේ එතනට ගොස් ඇයි බුාහ්මණය කුමක් කෙරේදයි විචාරා වදාල සේක බමුණු කියන්නේ ශුමණභවත් ගෞතමයෙනි කුඹුරක් එලිකරණ නියාවට වල්කොටමි කීහ. සර්වඥයන් වහන්සේත් යහපතැයි වැඩිසේක. වල්කොටා ගිණිලාපු දවස් වැඩ බුහ්මණය කුමක් කෙරේදයි විචාරා වදාළසේක. ශුමණ භවත් ගෞතමයෙනි වල් ගිණිලාපියම් කිහ. යහපතැයි කියා වැඩිසේක. ගිණිලා කුඹුර එලිකරන්ටවන් දවස් වැඩ බුහ්මණය කුමක්කෙරෙහිදයි වදාළසේක. ශුමණ භවත් ගෞතමයෙනි කුඹුර එලිකරමි කීය. යහපතැයි කියා වැඩිසේක. කුඹුර එලිකොට ඇල අරමුණු බඳිනා දවස් වැඩ බුහ්මණය කුමක්කෙරේදයි වදාළසේක. ශුමණ භවත් ගෞතමයෙනි ඇල අමුණු බදිමි කීයේය. යහපතැයි කියා වැඩිසේක. ඇල අමුණු බැඳ නියර බදින්ට වන, එදවසුත් වැඩ බුාහ්මණය කුමක් කෙරෙති දයි වදාළසේක. ශුමණභවත් ගෞතමයෙනි නියර බදිමි කිය. යහපතැයි කියා වැඩිසේක. නියර බැඳ වපුරණ දවසුදු වැඩ බුාහ්මණය කුමක්කෙරේ දැයි වදාළසේක. ශුමණභවත් ගෞතමයෙනි කුඹුර වපුරමි කිය. යහපතැයි කියා වැඩිසේක. මෙසේ බුාහ්මණයාගේ කුඹුර වපුර ගොයම් ඇතිව කිරී වදින අවස්ථාවෙහි ගොයම් බලා ඇවිදිනේය. සර්වඥයන් වහන්සේ එතනට වැඩ බාහ්මණය කුමක් කෙරේදයි වදාළසේක. ශුමණභවත් ගෞතමයෙනි ගොයම් බලා ඇවිදිමි කියා කියන්නේ ශුමණභවත් ගෞතමයෙනි තොප ඇතුළුවූ භික්ෂූන් වහන්සේට හොයන් දා මැඩි දවස් දන්නෙම් කියා තමාගේ ගෙයි ගොසින් උන්නේය. ඒ බුාහ්මණයා සර්වඥයන් වහන්සේ එකාවන් දැකිමෙන් බලවත්වූ සිත විස්වාසව ඇදහිලි ඇතිව ගෙයි ඉඳ සිතන්නේ සෙට ගොයම්දා මැඩ ශුමණභවත් ගෞතමයන් ඇතුළුවූ භික්ෂුන්ට දන්දෙමි සිත සිතා රෑ ගෙයි වැදහොත්තේය. එවෙලෙහි මහත් මේඝයක් වැස අචිරවති ගංගාවෙන් වතුර ඇවිත් පැසීගිය කුඹුර ගොයම් එක ගසකුත් නොතබා ඇරගෙණ ගොස් මුදාලාපියා බුාහ්මණයාත් නිදානැගී කුඹුර බලන්ට ගොස් කුඹුර ගොයම් නොදුක ලෙයි බඩ අත්ගසා අඬා මුරගා බොහෝ විකෙෂ්පයට පැමිණියේය. සර්වඥයන් වහන්සේ බාහ්මණයා විකෙෂ්පයට පැමිණ නියාව දුක වදාරා මුගේ සෝක සන්සිඳවම් අළුත මහණවූ භික්ෂුකෙණෙකුන් කැඳවාගෙණ බුාහ්මණයාගේ දොරට වැඩිසේක. බුහ්මණයාත් සර්වඥයන් වහන්සේ දුක ශුමණයාගේ ගේ දොරට වැඩිසේක. බුාහ්මණයාත් සර්වඥයන් වහන්සේ දුක ශුමණභවත් ගෞතමයෙනි මට වූයේ මහා සෝකයෙක ඒ සෝක සන්සිඳුවාලන්ට අවාහු වනැයි සමාධිව ඉඳිනා අසුන් පණවා වඩාහිඳු වූහ. සර්වඥයන් වහන්සේ වදාරණ සේක් ඇයි බුාහ්මණය විකේෂපව උනුදැයි විචාරා වදාළසේක. බුහ්මණයා කියන්නේ ශුමණ භවත් ගෞතමයෙනි මා කුඹුර එලිකරන්නට වන් තැන් පටන් තමන් එතනට එනහෙයින් මහත් දුකෙක් විවර දන්නේවේද, එසේ දුකක් කුඹුර ගොයම් පැසී තුබු අවස්ථාවෙහි ඊයේ රෑ අචිරවති ගංගාවෙන් වතුර ඇවිත් ගොයම් එකගසකුත් නැතිව මුදට ඇරගෙණ ගියේය. ගොයම් නොනැසී තිබුයේ වීනම් දාසක් ගැල්පුරා ධානාය ලබමි සෙට දවස් ගොයම් මැඩ තමන් ඇතුළුවූ භික්ෂුන් වහන්සේට දන් දෙන්නටයයි සිතා ඉඳ මා සිතුවාවූ සිතිවිල්ලත් නුවුහෙයින් විකෙෂ්පව උනිමි කීහ. ඒ වෙලෙහි සර්වඥයන් වහන්සේ බුාහ්මණය නටමනාදෙය නස්සේනය. ඊට සෝකකිරීමෙන් කාරිය නැතැයි කාමසුතුය ගෙණහැර දක්වා වදාරා ධර්මදේශනා කොට වදාළසේක. ඒ බුහ්මණයාත් බණ අසා දාසක් නයින් පුතිමණ්ඩිත වූ සෝවාන් මාර්ගයට පැමිණියේය. එදවස් ධර්මශාලාවේ රැස්ව උන් භික්ෂූන් වහන්සේ මෙසේ මහත්වු සෝකයට පැමිණියාවු බුාහ්මණයාගේ සෝක සංහිඳුවා බණ වදාරා සෝවාන් මාර්ගයට පමුණුවා වදාළසේකැයි කියා වැඩ උන්තෙනට සර්වඥයන් වහන්සේ වැඩ වදාරා මහණෙනි මා එන්නට පුර්වභාගයෙහි කවර කථාවකින් යුක්තව උනුදයි විචාරා වදාරා එපවත් අසා දුන්මතු නොවෙයි පෙරත් මේ බුහ්මණයාගේ සෝක සංහිඳුවුයෙමි වේදයි වදාරා ඒ කෙසේදයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත් වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්.

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජ්ජාය කරණ සමයෙහි ඒ රජ්ජුරුවන්ගේ රාජකුමාරවරු දෙන්නෙක් ඇත්තාහ. ඉන් වැඩි මාළු පුතනුවන් යුවරජ තනතුරෙහි තබා බාල පුතනුවන් සෙනවිරත් තනතුරෙහි තැබූහ. එසමයෙහි රජ්ජුරුවෝ එක්තරා වහාධියකින් නටහ. උන්ට පසු රාජාවාසීහු වැඩිමාළු කුමාරයන් රාජායට තබා රාජා කරන්ට වන්හ. පසු රාජාවාසීහු වැඩිමාළු කුමාරයන් රාජායට තබා රාජා කරන්ට වන්හ. ඒ රාජ කුමාරයෝ මම රාජා නොකරමි. මාගේ මලනුවන්ට රාජාය දෙවයි කීහ. අමාතායෝත් නුඹ වහන්සේ වැඩිමාළු රාජකුමාරයන් වහන්සේ සිටියදී මලනුවන් වහන්සේට රාජාය දිය

හැකිදයි කිවත් මට රාජාාය නොකැමැත්තේයයි නොගිවිස්සාහ. එසේ වී නමුත් යුවරජ තනතුරට හෝ සෙනවිරත් තනතුරට හෝ සිටිය මැනවැයි කිහ. මට යුවරජ තනතුරක් එපයි සෙනෙවිරත් තනතුරෙත් එපයි මට මාගේ අභිපාය නියාවට ඇවිදිමි මාගේ මලනුවන්ට රාජාය දෙවයි බාලකුමාරයන්ට රාජාය පමුණුවාපුහ. තුමු පිටිසර ගමකට ගොස් සිටානකෙනෙකුන්ට බැලමෙහෙකොට සිටිනාහ. සිටානෝ කල්යාමකින් රාජකුමාරයන් නියාව දුන බැලමෙහෙකිරීම හැර රාජකුමාරයන් නියාවට සියලු වෘත්ති තබා රාජ කුමාරයන් පෝෂා කරන්නාහ. එසමයෙහි බරණැස් නුවර බදු එලවායයි මනුෂායෝ එම සිටානන්ගේ ගමට ගියාහ. සිටානෝත් රාජ කුමාරයන්ට කියන්නාහු ස්වාමිනි නුඹ වහන්සේ පෝෂා කරන්නාවූ අප අතිනුත් බදුළුලවන්නාහ. නුඹ වහන්සේගේ බලනුවන් වහන්සේට කියා අපගෙන් එලවන්නාවූ බද්ද අරවා වදාළ මැනැවයි කීහ. රාජ කුමාරයෝත් යහපතැයි රජ්ජුරුවන්ට කියා යවන්නාහු මේ සිටානන් විසින් මා පෝෂා කරන්නාහ, උන්ගෙන් ඵලවන්නාවූ බදු ඇර වදාළමැනවැයි මලනුවන්ට කියා යවුහ. ඒ රජ්ජුරුවෝද යහපතැයි ඒ සිටානන්ගේ ගමින් එලවන්නාවූ බද්ද ඇරපුහ. සිටානන්ගේ බද්ද ඇරපුනියාව අසා සෙසු අසල ඇත්තෝත් රාජකුමාරයන්ට කියා රජ්ජුරුවන්ට කියා යවා බද්ද අරවාගත්හ. මෙම නියායෙන් වටගම්වල බද්ද අරවාගෙණ අර්ථය බොහෝව එම ගම් තමන්ට අරින්ට උවමැනවැයි කියා යවා එම ගම තමන්ට අරවාගෙණ සිතන්නාහු මේ තනි ගමන් කම්කිම්ද වට තෙසු ගම්වලත් අරවාගෙණ තෘෂ්ණාව වැඩි වැඩි සෙනවිරත් ධූරය ඕනැයයි කියා යවුන. යහපතැයි සෙනවිරත් ධූරය දුන්න. සෙනෙවිරත් ධූරයත් ඇරගෙණ මෙයෙින් නොසෑහෙයි යුවරජ තනතුරු දූනමැනවැයි කියා යවුහ. යහපතැයි යුවරජ තනතුර දුන්නාහ.

යුවරජ තනතුර ඇරගෙණ නැවත සිතන්නාහු මෙතෙක් නොසෑහෙයි රාජාය ඇරගණිමියි තෘෂ්ණා ලෝභයෙන් පසල් දනව් වාසීන් එක්කොටගෙණ බරණැස් නුවරට ගොස් නුවර වටලාගෙණ රාජාාය අරිනේය යුද්ධ හෝ කරන්නේයයි කියා යවුහ. රජ්ජුරුවෝ තමන් වහන්සේ ඇරපියා ගිය රාජා නොවේද සට පැමිණියේ මලනුවෝ බැනන් මරාපුවයි යන අපකීර්තිය අසම්ද තමන් වහන්සේගේ රාජාය නුඹ වහන්සේ ඇරගත මැනැවයි බැනන් නුවර ගෙන්වාගෙණ රාජාය පාවාදුන්හ. ඒ රාජකුමාරයෝ රාජායට පැමිණ මලනුවන්ට සෙනෙවිරත් ධූරය දෙවා මෙසේ අර්ථලෝභයෙන් මේ එකරාජායෙන් දැන් මට පුයෝජන කිම්ද තවද රාජා දෙකක් තුනක් මා ලබන්ට නැතැයි කීය කියා සිත උන්නාහ එසමයෙහි ශකුයෝ දන්පින් කරන්නෝ කවුරුදෝහෝයි දෙමව්පියන්ට උපස්ථාන කරන්නෝ කවුරුදෝහෝයි ධර්මිෂ්ටව වාසය කරන්නෝ කවුරු දෝහෝයි මනුෂාලෝකය බැළුවාහු මේ රජ්ජුරුවන් සිතන සිතිවිල්ල දක උන්ගේ සිතිවිල්ලට දෙවනු වත් සෝක උපදවා නිගුහකරවා එන්ට උවමැනවැයි බාහ්මණ වේශයක් මවා ගෙණ වාසල්දොර සිට බාහ්මණ මාණවකයෙක් වාසල සිට දකින්ට අභිපාය ඇත්තෙමියි කියා යැවිය. රජ්ජුරුවෝත් කැඳවයි කියා ගෙන්වාගෙණ කිමෙක්ද මානවකයයි විචාළාහ. ශකුයෝ කියන්නාහු ස්වාමිනි තව දන්වන්නාවු කටයුත්තක් ඇතැයි කීය. යහපතැයි මිනිසුන් බාවා කියවයි කිය. ස්වාමිනි නුඹ වහන්සේට රාජා තුනක් ඇරගෙණ දෙන්ට අභිපාය ඇතිව ආමි කීහ. රජ්ජුරුවෝ යහපතැයි සමාධිව ඊට කළමනා කිම්දයි කිහ, සේනාව සමෘද්ධ කරවාගත මැනවැයි කිහ. රජ්ජුරුවෝ යහපතැයි කියා ශකුයන්ගේ ආනුභාවයෙන් මේ බමුණාට නවාතැන් ලවා බත් බූලත් දෙවයි යන බසක් නොකීවාහ. ශකුබුාහ්මණයාත් යහපතැයි වාසලින් පිටත ගොස් තමන්ගේ ශකුභවනයට ගියාහ. රජ්ජුරුවෝත් පසුව දවස් සේනාව සන්නද්ධකරවා ගෙණ ගමන් සරහා බාහ්මණ මාණවකයා කැඳවයි කීහ.එවිට අමාතායෙන් කියන්නාහු නුඹ වහන්සේට රාජාා තුනක් දෙමි කී බුෘහ්මණ මාණවකයාට බත් බලත් දෙවාලව පඩියක් පිළියත් දෙවාලවයි අපට නුඹ වහන්සේ වදාළ මෙහෙවරක් ඇද්දුයි කීහ. මට මතක නැතිව තොප ඇමට එසේවු මෙහෙවරයක් නොකිම් කිහ. එසේ කල අප උන් දන්නේ කෙසේදයි කීහ. එසේ වුවත් මේ නුවර යම්තෙනක ඉඳිනම් පරීක්ෂා කරවයි කියා යවුහ. ගියෝ අපි එක තැනකත් නුදුටුම්හයි කියා ආවාහ. රජ්ජුරුවෝත් මා නිසා මෙසේවු රාජා තුනක් නොලද්දේයයි මහත් සෝකයට පැමිණ ළය වියලී අක්මා පසු තදව උන්නාවු සෝකාග්නියෙන් කල්යාමකින් රක්ත අතිසාර ඇතිව මම්ම යයි යන බොහෝ වෙදවරු පිළියම්කොටගත නුහුනුවාහ. එසමයෙහි බෝධි සත්වයෝ බුාහ්මණ කුලයක ඉපිද තක්සලා නුවරට ගොස් දිසාපාමොක් ආචාරීන් අතින් ශිල්ප නිමවා ඉගෙණ බරණැස් නුවරට ඇවිත් රජගෙයි වාසල සිට රජ්ජුරුවන් වහාධි ඇති නියාව මම ගුණකෙරෙමියි කියා යවන්නාහු වෙදනකෙණෙක් වාසල් දොරකඩ සිට දකිනා අභිපුාය ඇත්තෙම් කියා යවුහ. රජ්ජුරුවෝ කියන්නාහු මීට පළමු මම්මයයි යන වෙදවරු ඇවිත් පිළියම් කොටගත නුහුනුවාහ, තුමු බාලදරුවෝද වාාධිය ගුණකරන්නේයයි අර්ථයක් නිසා අවුනම් උන්ට යම්තම් අර්ථයක් දිලා යවාපියවයි කීහ. රජ්ජුරුවන්ට බෝධිසත්වයෝ කියන්නාහු මට වෙදුන්ට දෙන වැටුමෙන් කම්නැත, මම පිළියම් කෙරෙමි, උදක් බෙහෙදට මිල මාතුයක් දෙත්වයි කීසේක. රජ්ජුරුවෝ ඒ අසා යහපතැයි කියා බෝධිසත්වයන් කැඳවා ගෙන්වුසේක.

බෝධිසත්වයෝ රජ්ජුරුවන්ට වැඳ මහරජ නොබව මැනව මම නුඹ වහන්සේට පිළියම් කරමි කීහ. එතකුදුවත් දේවයින් මෙම වහාධිය ඇතිවූ කාරණා මට කිවමැනවැයි කිහ. රජ්ජුරුවෝ කියන්ට ලජ්ජා ඇතිව මැලිවූහ. බෝධිසත්වයෝ කියන්නාහු දේවයන් වහන්ස වෙදකම් කිම්ද නිදන් දක කරන්ට උවමැනව, නිදන් නොදක කාරණා වෙදකමින් පුයෝජන නැතැයි කීහ. රජ්ජුරුවෝත් යහපතැයි කියා බාහ්මණ මානවිකායෙක් දුටුනියාවත් රාජා තුනක් ඇරදෙමි කී නියාවත් මට සවනට යන්ට සේනාව සදන්ට කී නියාවත් බුාහ්මණ මාණවකයා පසු නුදුටු නියාවත් මේ කාරණා බෝධිසත්වයන්ට කීහ. බෝධිසත්වයෝත් මුන් වහන්සේට මේ වාාධිය ඇති වුයේ 'ලෝභය මුල්කොටසයි දුන ඊට නිසි කාරණා කියා ලෝභය සන්සිඳුවා වහාධිය සන්සිදුවමි කියන්නාහු මේ තෘෂ්ණාව වනාහී මතුමත්තෙහි වඩා ගෙණ යන්නේවීනම් සතර අපායෙන් ඉස ඔසවාලිය නොහෙන්නේය, මෙසේ මහබෝසතානෝ රජ්ජුරුවන්ට අවවාදකොට නැවත ධර්මදේශනා කරන්නාහු ඉදින් වස්තුකාම කේලශකාමය පුාර්ථනා කරන්නාවූ සත්වයන්ට තිුවිධ කාමය ඔහුගේ අදහසවූ පරිද්දෙන් සමෘද්ධි වූයේ වීනම් සත්වතෙම ඒකාන්තයෙන්ම ඊප්සිතාර්ථය සිද්ධවූ හෙයින් බලවත්වූ සොම්නසට පැමිණෙන්නේය. නැවත නැවත යම්සේ ගිුස්ම කාලයෙහි අවුසුලඟින් මිරිකුණා වූ සත්වතෙම බලවත්වූ පැන් පිපාස ඇතිවේද එපරිද්දෙන්ම මතු මත්තෙහි රූපතෘෂ්ණාදිවූ ඒ කාමයෙන් මත්වූ සත්වයාහට මතු මත්තෙහි වඩාගෙණ යන්නේ, යම්සේ වර්ධනවන්නාවූ ඵලවස්සාගේ ශරීරය සමග ඉසුමුදිනෙන් පළාගෙණ නැගෙන්නාවූ අංදෙක වැඩීගෙණ යේද එපරිද්දෙන් නුවණැත්තාවූ සත්වයාහට අපුාප්ත වස්වෙහි කාම තෘෂ්ණාවද පැවැත්වූ රූප ශබ්දාදියෙහි කාම පිපාසාවද නැවත වැනත වැඩෙන්නිය. තවද මේ පොලොතෙලෙහි යම් සත්වයෙක් ශාලි වුහි ආදීවු සප්තවිධ ධානාායෙන් සම්පූර්ණ වූ කෙන්තු වස්තු ඇතුන් අසුන් ගව මිහිසාදින්ද දුසි දසාදින්ද අවශේෂ මුක්තා මාණිකාාදීවූ දසවිධ රත්නයෙන් සම්පූර්ණ වූ මුළුලොව කිසිවක්හට දී ගියේ වීනම් මෙපමණවූ සර්වඥනක අවිඥනක වස්තු එක් සත්වයෙක් හුගේ සිත්පුරා ලන්නට නොසෑහෙන්නේය. එසේ හෙයින් මේ තෘෂ්ණාව නම් පඤචමහා ගංඟාවෙන් අනවරතයෙන් වදනා ජලයෙන් මහාසමුදය පුරා උතුරුවාලිය නොහැක්කාසේ කෙතෙක් වස්තු ලදත් මෙතෙක් සැයෙහි යන්නක් නැති හෙයින් පුරාලිය නොහැක්කේය. එසේ හෙයින් මේ කාරණය දන්නාවූ සත්වයා විසින් තෘෂ්ණාවසඟනොව කාය සමාචාරාදිය පුරමින් තිුවිධ සුචරිතයෙහි හැසිර වාසය කටයුත්තේය, තවද මේ කෝලයෙහි රජ දරුවෝ තමන්ගේ සේනාවාහනාදීවූ පරිද්දෙන් පරසතුරන් මැඩ මුළු පොළොව සාදා ජයගෙණ චතුස් සමුදුය අවසානකොට ඇති දස දහසක් යොදුන් ජම්බුද්වීපයෙහි රාජාාශී අනුභව කෙරෙමින් වසන්නාහු සමුදුය ඇතුළත රාජාය සැහෙන්නේයයි එහි තෘප්තියකට නොපැමිණ මතුමත්තෙහි අනා දීපාන්තරවල රාජාය උවමැනවැයි පුාර්ථනා කරන්නාහ. එසේ හෙයින් සත්වයන්ට තෘෂ්ණාවසඟවු සත්වයෝ කිසිලෙසකිනුත් පුරාලිය හැකි කෙණෙක් නොවන්නාහ. මහරජ්ජුරුවන් වහන්ස පුරුෂයෙක් පුමාණාතිුකුාන්ත වූ කාමය තමා තමා විසින් සිහිකරගන්නේවි නම් තෘප්තියකට නොපැමිණෙන්නේය, නැවත නැවත ඒ කාමය පැමිණෙන කැමැත්තේය. එසේ හෙයින් වස්තුකාම ක්ලෙශකාමයෙහි තෘෂ්ණාව වඩුත් අඩුවෙක් නොවන්නේය. වස්තුකාමී කෙලශකාමයෙන් කයින් සුදුසුවූ පුතිකියා කොට ඤනයෙන් ආදිනව දක යම්කෙණෙක් පුඥාවෙන් සම්පූර්ණවුද එබඳු නුවනැත්තෝ තාප්තියකට පැමිණියාහු නම් යම් හෙයකින් පුඥාවෙන් සම්පූර්ණීවු පුරුෂයා කාමය නිසා බලවත්වු පීඩාවට නොපැමිණෙන්නේය. එබඳුවූ පුරුෂයා තෘෂ්ණාව තමා වසඟයෙහි පවත්වාගන්ට අසමර්ථවන්නේය. එබඳුවූ පුඥාවන්ත වූ පුරුෂතෙම මේ තෘෂ්ණාවෙහි ආදිනව දක ගංගාමාලනම් පුතෙනක බුද්ධාංකුරයානන් මෙන්ද, අර්ධමාශක නම් රජ්ජුරුවන් මෙන්ද කෘෂ්ණා වසඟත්ථයෙහි නොපවතින්නේය.

මහත්වූ පුඥාවෙන් යුක්ත බැවින් සමුදුයසේ මහත්වූ සත්වතෙම වහ්නිස්කණ්ධයෙන් සමුදුජලය තවා උනුකොටලිය නොහැක්කාසේ කෙලශකාම නැමති වහ්නින් තවාලිය නොහැක්කේය. යම්සේ චස්කාරයෙක් වහන් නිපදවන්නේ ඒ වර්ෂයෙහි යම් යම් තෙනක නොගයුතු වීනම් ඒ ඒ තැන් කපාහැර වහන්කොට විකිනීමෙන් වහනයට සුදුසුවු මිල ලැබ පුතු දරාදීන් පෝෂායකොට සුඛිත මුදිතව වෙසේද, ඒ පරිද්දෙන්ම නුවණැත්තාවූ සත්වතෙම සොම්මර නියතයක් හා සමානවූ පුඥාවෙන් ඒ ඒ වස්තුකාම කෙලශ කාමයෙන් කපා සිඳිමින් කාමයන්ගේ ඒ ඒ පරිචේඡදය සිඳිනේය, එසේ හෙයින් ඒ ඒ කාමචේඡ්චදයෙන් පුරුදුවු කායවාක් මනඃ යන තුන්දොර අකුශල කාමයෙන් වෙන්වු සත්වයාහට සැපසේ සිද්ධවන්නේය, ඉදින් සත්වතෙම සියළු කාය කාර්මාදිය කාම පරිලාභයෙන් දුරුකොට සැපයෙහි පිහිටුවනු කැමැත්තෙහි වී නම් කිසුනු පිරියම් කිරීමෙන් භාවනාකොට ධාාන උපදවා සියළු කාමයන් හැර බුහ්මලෝකයෙහි උපදනේයයි මෙසේ ධර්මදේශනා කළහ. බෝධිසත්වයන් මේ කාරණයන් කියමින් සිටියදීම මහරජ්ජුරුවන්ගේ ධවලාතුපතුය අරමුණු කොට ඕදතකසින සමාපත්තියෙන් යුක්තවූ ධාාන උපදනේය. රජ්ජුරුවෝ නිරෝගීව සතුටුවූ සිතින් යහනින් නැගීසිට කියන්නාහු මෙතෙක් වෙදවරු මට පිළියම් කරන්ට අසමර්ථවූහ. පුඥාවන්තවූ මානවකයා තමාගේ පුඥා නැමති ඖෂධයෙන් මා නිර්වාාධි කෙළේයයි බෝධිසත්වයන් හා සමග මෙසේ කථා කළාහ. බමුණානෙනි තොප විසින් කාමයෙහි ආදිනව දක්වා කියන ලද්දාවූ ගාථා අටදහසක් වස්තු වටනේය. එසේ හෙයින් තොපගේ වචනයට පූජාකොට අටදහසක් වස්තු දෙමි කිහ. පුයෝජන නැත. රථකාරා්ව වසම්සස යනාදීන් මේ ගාථාව කියමින් සිටියදීම වස්තු කාම කෙලශකාමයෙන් මාගේ සිත වෙන්ව ගියේය. මම වුකලි පස්විම් ගාථාව කියමින් සිටියදීම මාගේ ධර්මදේශනාවෙන් ධාාන ඉපදවිම මහරජ්ජුරුවන් වහන්සැයි කීහ. එබස් අසා රජ්ජුරුවෝ වඩ වඩා සතුටුවූහ. මහබෝසතානන්ට පුසංශා කරන්නාහුය. නුවණැති පුරුෂයෙක්

කර්මවට කෙලෙස්වට විවටයයි කියන ලද තිුවිධ වෘත්ත දුක්ඛය උපන්නාවු මේ තෘෂ්ණාව විශේෂයෙන් පිරිසිද කෙලශ විස්කම්භනය කොට පඤචාභිඥා අෂ්ටසමාපත්ති ඉපදවීද, ඒ මානවකතෙම ඉතා යහපත්වු අදහස් ඇත්තේයයි සියලුලොව නුවතින් පිරිසිඳ දන්නාවු තපස්වියකැයි වර්ණනා කළාහ. මහබෝධිසත්වයෝද රජ්ජුරුවන් වහන්ස ධර්මයෙහි හැසුරුනු මැනවැයි රජ්ජුරුවන්ට අවවාද කොට ආකාශයෙන් හිමාලය වනයට ගොස් සෘෂිපුවෘජ්ජාාවෙන් පැවිදිවු පමණින් බුහ්මවිහරණ භාවනාකොට බුහ්මලෝකයෙහි උපන්නාහ. ශාස්තෘවු බුදුරජානන් වහන්සේ මේ ධර්මදේශනාව ගෙණහැර දක්වා වදාරා මහණෙනි පළමුත් මේ බමුණා නිසෝසක කෙළෙමි වේදයි වදාරා කාම ජාතකය නිමවා වදාළසේක. එසමයෙහි රජ්ජුරුවෝ නම් දන් මේ බමුණුය. නුවණැති මානවකවූයෙමි තිලෝගුරු සමාක් සම්බුදුරජවූ මම්ම වේදයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළසේක.